

Sugrįžtu

Ten, kur medžiai lyg broliai kalnely sustoję,
Ten, kur kvepia drėgna smiltele,
Sugrįžtu į tave, mano žeme gimtoji,
Sugrįžtu, kad priglaustum mane...

Juk tai tu išugdei rugio želmenį žalią
Duonos riekei ant mano delnų,
Pievos žolę rasotą, palaukės berželį...
Ateinu į tave, ateinu...

Karštą dieną iš tavo versmių atsigėriau,
Kvėpavau vakarų gaivumu.
Ačiū, žeme, už tai, kad mane tu sutvėrei –
Sugrįžtu į tave, sugrįžtu...

Basakojė vaikystė takus čia pramynė,
Paukščio skrydį lydėjo akim...
Buvo eita ir klupta, nešti savi kryžiai,
Buvo skausmas ir meilė saldi...

Ten kur pušys viršūnių šakelėmis moja,
Ten, kur kvepia drėgna smiltele,
Sugrįžtu į tave, mano žeme gimtoji,
Sugrįžtu, kad priglaustum mane...

Užu suteiktą skausmą atleiskit, mielieji,
O, atleiskite mano kaltes...
Šitoj žemėj gimiau, gyvenau, kaip mokėjau,
O dabar vėl pavirsiu žeme...

Neraudokit, mielieji, šią valandą tylia,
Netrikdykite jos aimana –
Juk atsiguliau aš čia, į žemę tėvynės,
Kurios vardas brangus – Lietuva

Ten, kur medžiai lyg broliai kalnely sustoję,
Ten, kur kvepia drėgna smiltele,
Sugrįžau į tave, mano žeme gimtoji,
Sugrįžau, kad priglaustum mane...

1997